

Selskabet ikke burde have erstattet overensstemmende med Taksten, naar Skibets reelle Værdi i Skadens Øjeblik er væsentlig ringere.“

ad § 83.

Man maa mene, at den her foreslaaede Regel udvider Brandassurandørens Ansvar i alt for betænkelig stor Grad. Det er af mange Grunde nødvendigt, at Brandassurandørerne kan vide, hvor de har deres Risiko. Ogsaa her gælder den til § 23 gjorte almindelige Bemærkning.

ad § 87.

Medens den af Kommissionen valgte Ordlyd af Paragraffens 4de Stykke ikke kunde give Anledning til Tvivl og i hvert Fald ikke til praktiske Betænkeligheder, mener man, at den af Regeringen foretagne Omændring og Udvidelse ikke er saa tydelig, som ønskeligt kunde være. Man maa vel efter hele Sammenhængen læse Ordet „Forsikringen“ i næstsidste Linie som identisk med „Bygningsforsikringen“, men der er dog en Mulighed for ogsaa at læse det som den i det enkelte Tilfælde foreliggende Forsikring. Man maa ligeledes læse Indledningsordene „Disse Bestemmelser“ som udelukkende refererende sig til de 3 almindelige Brandforsikringer (Københavns Brandforsikring, Den almindelige Brandforsikring for Landbygninger og Købstædernes Brandforsikring) og de i Henhold til Lov Nr. 47 af 12. April 1889 anerkendte Brandforsikringsforeninger for Landbygninger og maa ud herfra mene, at den fra Regeringens Side foreslaaede Ændring ikke har videre praktisk Betydning, da de nævnte Foreninger med Undtagelse af 3 af disse ikke tegner Forsikring for Løsøre, men kun for „Maskiner og Inventar, der er anbragt mur- og nagelfast i Bygningen“, jfr. Kommissionsudkastet. Man anser det imidlertid efter den nu valgte Ordlyd ikke for ganske udelukket, at Bestemmelsen af Domstolene i givet Fald kan fortolkes derhen, at den i Almindelighed skulde gælde for Løsørebrandforsikring, saa saare en Forsikring omfatter nogle af de i Tinglysningslovens §§ 37 og 38 omhandlede Genstande, og en saadan Forstaaelse vilde medføre uhyre betænkelige Følger for al Løsørebrandforsikringen og navnlig for Landboforsikringer. Disse drejer sig væsentligst om det nævnte Tilbehør, nemlig om Besætning, Afgrøde og Udbo, saaledes at kun Indboet falder udenfor, og af de øvrige Løsørebrandforsikringer indbefatter alle industrielle Forsikringer ogsaa Driftsinventar og Driftsmateriale. I saa Fald skulde Løsøreforsikreren derfor af egen Drift undersøge Tingbogen og sætte sig i Forbindelse med Panthaverne, forhandle med disse om Opgørelse og om, i hvilket Omfang Erstatningen kunde udbetales. Dette vilde medføre utaalelige Forhalinge, Omkostninger og Ulejlighed ved alle de paagældende Skader, hvor Opgørelsen nu foregaar hurtigt med Forsikringstageren alene, ligesom der naturligvis til Bestridelse af det dermed forbundne Arbejde vil løbe yderligere Omkostninger paa til Skade for Publikum. Man maa derfor anmode om, enten at der for en Sikkerheds Skyld bruges mere tydelige Udtryk, saaledes at Paragraffen ikke kan misforstaas, eller at den føres tilbage til den af Kommissionen foreslaaede Affattelse.

ad § 104.

Man maa paa det bestemtteste fraraade, at det af Regeringen foreslaaede 2det Stykke vedtages. I saa Henseende henviser man til den af en Række danske Livsforsikringselskaber allerede til det højtærede Udvalg indsendte Skrivelse, idet man skal tilføje, at det under Forudsætning af, at den foreslaaede Tilføjelse blev Lov, vilde være særdeles almindeligt, at Livsforsikring stred mod Testationsreglerne, saaledes i det typiske Tilfælde, at afdøde ikke efterlader sig andet end Enke og Børn samt Livsforsikringen med Enken som begunstiget. Livsforsikring benyttes nu ogsaa til at sikre Personer, til hvilke man staar i et vist økonomisk eller personligt Forhold, et Beløb efter ens Død, uden at ens efterladte behøver at indblandes deri. Vedtages Regelen, maa Selskaberne i alle Tilfælde, naar en begunstiget er indsat og Tvangsarvinger efterlades, forlange Dokumentation for, at Testationsretten ikke er overskredet. Herved vil de efterladte netop blive indblandet i de omspurgte personlige Forhold. Saaledes som Tilføjelsen er affattet,